

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingefdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 14. januar 2013
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: Ane Røddik Christensen
Sagsnr.: 2012-0030-1207
Dok.: 641539

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 403 (REU alm. del), som Retsudvalget har stillet til justitsministeren den 17. december 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karen Jespersen (V).

Morten Bødskov

/

Christina Toftegaard Nielsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 403 (alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes redegøre for, i hvilket omfang udlændingelovens § 35, der giver mulighed for på særlige vilkår (§ 36) at frihedsberøve asylansøgere, der har begået kriminalitet, bliver anvendt.”

Svar:

Justitsministeriet kan henholde sig til besvarelse af 27. november 2012 af spørgsmål nr. 24 (alm. del) fra Folketingets Retsudvalg. Besvarelsen vedlægges i kopi.

JUSTITS MINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 27. november 2012
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Jean Elisabeth Herdum
Sagsnr.: 2012-0030-1058
Dok.: 566432

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 24 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. oktober 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karen Jespersen (V).

Morten Bødskov

/

Carsten Madsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 24 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Udlændingelovens § 35 giver mulighed for på særlige vilkår at frihedsberøve asylansøgere, der har begået kriminalitet. Vil ministeren redegøre for i hvilket omfang denne bestemmelse bliver anvendt?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet udtalelser fra Rigsadvokaten og Rigspolitiet.

Rigsadvokaten har oplyst følgende:

”Efter udlændingelovens § 35, stk. 1, kan en udlænding varetægtsfængsles, hvis der er bestemte grunde til at anse varetægtsfængsling for nødvendig for at sikre udlændingens tilstedeværelse under sagen og eventuel appel, indtil eventuel bestemmelse om udvisning kan fuldbyrdes, og når:

1) udlændingen ikke har fast bopæl her i landet, og der er begrundet mistanke om, at udlændingen har begået en lovovertrædelse, der kan medføre udvisning efter udlændingelovens §§ 22-24, eller

2) udlændingen er indrejst i strid med et indrejseforbud.

Udlændingelovens § 35, stk. 1, supplerer retsplejelovens almindelige bestemmelser om varetægtsfængsling og får således navnlig betydning i tilfælde, hvor der er spørgsmål om udvisning, uden at betingelserne for varetægtsfængsling efter retsplejeloven er opfyldt.

Udlændingelovens § 35, stk. 2, omhandler varetægtsfængsling efter straffens udståelse af asylansøgere, der ved endelig dom er udvist efter udlændingelovens §§ 22-24.

Det er ikke muligt via politiets sagsstyringssystem (POLSAS) at tilvejebringe nærmere statistiske oplysninger om anvendelsen af udlændingelovens § 35.”

Rigspolitiet har oplyst følgende:

”1. Anvendelsesområdet for udlændingelovens § 35 omfatter også tiden efter afsoning af den idømte straf med henblik på at sikre udlændingens tilstedeværelse ved fuldbyrdelsen af en udvisningsdom.

Det tilstræbes i videst muligt omfang, at udsendelsen af en udvisningsdømt udlænding kan ske i umiddelbar tilknytning til (prøve-)løsladelsen efter afsoning af den idømte straf. Arbejdet med at tilvejebringe forudsætningerne for en udsendelse – herunder fremskaffelse af rejsedokumenter og eventuelle nødvendige indrejsetilladelser fra myndighederne i hjemlandet – starter således så vidt muligt op, medens udlændingen stadig afsoner.

Er det ikke muligt at udsende udlændingen i umiddelbar tilknytning til (prøve-)løsladelsen, eksempelvis fordi der fortsat mangler de nødvendige rejsedokumenter mv., eller fordi udlændingen har en verserende asylsag (henvendelse til hjemlandsmyndigheder kan først ske, når asylsagen er endeligt afsluttet med et afslag), vil udlændingen blive søgt varetægtsfængslet i medfør af udlændingelovens § 35, herunder bestemmelsen i stk. 2, i tilfælde af en verserende asylsag, og varetægtsfængslingen vil blive søgt forlænget, indtil det tidspunkt, hvor udvisningen kan fuldbyrdes med en udsendelse.

2. Der kan forekomme tilfælde, hvor politiet eller domstolene vurderer, at der ikke er grundlag for at varetægtsfængsle en udvist udlænding efter afsoning af den idømte straf. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvor udlændingen ikke har været varetægtsfængslet under behandlingen af straffesagen eller efter dom og indtil afsoning, og/eller det pådømte forhold har en begrænset karakter/har medført en kortere frihedsstraf. Det kan også forekomme, at tidsperspektivet for en udsendelse eller for afslutningen af en asylsag er så langt/usikkert, at det vil stride mod almindelige proportionalitetsprincipper overhovedet at iværksætte en varetægtsfængsling i medfør af § 35. I sådanne tilfælde vil udlændingen som det helt klare udgangspunkt blive pålagt at tage ophold i Center Sandholm og pålagt såkaldt ”kriminelt meldepligt” i medfør af udlændingelovens § 34, stk. 4.

Der kan endvidere forekomme tilfælde, hvor politiet eller domstolene – efter nogen tid – ikke finder grundlag for at forlænge en iværksat frihedsberøvelse efter lovens § 35. Det kan eksempelvis være begrundet med, at politiets udsendelsesbestræbelser trækker ud, eksempelvis som følge af meget lange sagsbehandlingstider hos hjemlandets myndigheder i forbindelse med udstedelse af rejsedokumenter/hjemrejse-tilladelser. Det kan endvidere være begrundet med, at behandlingen af en verserende asylsag trækker ud.

Det kan i den forbindelse oplyses, at Rigspolitiet underretter asylmyndighederne (Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet), når en udlænding med en verserende asylsag udvises ved dom, således at asylmyndighederne har mulighed for at priori-

tere behandlingen af sagen, blandt andet med det formål at begrænse udstrækningen af en iværksat varetægtsfængsling. Politiet skal således løbende sikre sig, at en iværksat og forlænget varetægtsfængsling er proportional. Dette følger af Danmarks internationale forpligtelser, herunder blandt andet Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

I den forbindelse spiller den tidsmæssige udstrækning af varetægtsfængslingen en væsentlig rolle – også selv om der ikke i udlændingeloven er fastsat en absolut længstetid for varetægtsfængslinger efter § 35. En udlænding, der løslades efter en varetægtsfængsling i medfør af § 35, vil som det klare udgangspunkt blive pålagt ophold i Center Sandholm og pålagt meldeligt i medfør af lovens § 34, stk. 4.

3. Sammenfattende er det Rigspolitiets opfattelse, at muligheden for at varetægtsfængsle en domsudvist udlænding i medfør af udlændingelovens § 35 i tiden fra (prøve-)løsladelse efter afsoning af den idømte straf, og indtil udvisningen kan fuldbyrdes med en udsendelse, anvendes i videst muligt omfang inden for de rammer, der følger af Danmarks internationale forpligtelser.

Rigspolitiet kan afslutningsvis oplyse, at langt hovedparten af de udlændinge, der udvises ved dom, udsendes i umiddelbar tilknytning til (prøve-)løsladelsen eller efter en helt kortvarig varetægtsfængsling efter § 35. Behovet for længerevarende varetægtsfængslinger forekommer navnlig over for udlændinge med en verserende asylsag, eller hvor der er lange sagsbehandlingstider hos hjemlandets myndigheder i forbindelse med udstedelse af rejsedokumenter/hjemrejsetilladelser.”

JUSTITS MINISTERIET

Udlændingefdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 15. marts 2013
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: Ane Røddik Christensen
Sagsnr.: 2013-0030-1307
Dok.: 697006

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 594 (alm. del), som Retsudvalget har stillet til justitsministeren den 20. februar 2013.

Morten Bødskov

/

Christina Toftegaard Nielsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 594 (alm. del) fra Retsudvalget:

”Ministeren bedes oversende sit talepapir fra samrådet den 19. februar 2013 om kriminalitet blandt asylansøgere.”

Svar:

Der vedlægges udkastet til det talepapir, som dannede grundlag for justitsministerens besvarelse den 19. februar 2013 af samrådsspørgsmål V, W, X, Z og Y fra Retsudvalget.

Dato:
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: Ane Røddik Christensen
Sagsnr.: 2012-0035-0145
Dok.: 639137

UDKAST TIL TALE

til brug for besvarelsen af samrådsspørgsmål V-Z
fra Folketingets Retsudvalg den 19. februar 2013

Samrådsspørgsmål V:

"Vil ministeren redegøre for udviklingen i kriminalitet blandt asylansøgere?"

Samrådsspørgsmål W:

"Vil ministeren kommentere perspektiv-artiklen i Berlingske Tidende fra den 14. december 2012: "Kriminelle asylansøgere – en tikkende bombe?"

Samrådsspørgsmål X:

"Vil ministeren redegøre for regeringens indsats og eventuelle nye initiativer i forhold til kriminalitet blandt asylansøgere?"

Samrådsspørgsmål Y:

Vil ministeren med afsæt i svar på REU alm. del spørgsmål 403 redegøre for de nærmere omstændigheder, herunder forudsætninger for og hyppighed i anvendelsen af udlændingelovens § 35 og § 36?

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Samrådsspørgsmål Z:

”Vil ministeren redegøre for, hvilke muligheder man i øvrigt har for at forhindre kriminelle asylansøgere i Danmark i at begå ny kriminalitet, og i hvilket omfang disse muligheder anvendes?”

Spørgsmålene er stillet efter ønske fra Karen Jespersen (V) og Karsten Lauritzen (V).

[Indledning]

Jeg vil gerne lægge ud med at takke for spørgsmålene.

De giver mig mulighed for endnu engang at fortælle om regeringens vedvarende indsats for at bekæmpe kriminalitet, i dette tilfælde blandt asylansøgere.

For der skal ikke herske tvivl om, at regeringen ser med stor alvor på, at nogle asylansøgere kommer hertil for at begå kriminalitet under dække af at være på flugt. Det skal vi ikke finde os i, og derfor har regeringen et stærkt og vedvarende fokus på at løse problemerne.

At asylansøgere begår kriminalitet er i øvrigt ikke noget nyt problem. Det har tidligere regeringer også haft udfordringer med. Både den tidligere SR-regering og under VK-regeringen. Den nuværende regering har løftet den samlede indsats til et nyt niveau, og vi tager problemet meget alvorligt.

Asylsystemet er til for at beskytte og hjælpe mennesker, der har et beskyttelsesbehov – som risikerer at blive udsat for vold og tortur i deres hjemland – og ethvert forsøg på at udnytte Danmarks vilje til at hjælpe mennesker med reelle behov, skal der sættes konsekvent ind overfor.

Det er som bekendt blot nogle få uger siden, at et beslægtet tema – nemlig narkotikahandel i Sandholmlejren – var genstand for et samråd i Integrationsudvalget, så det kan ikke undgås, at jeg her i dag vil komme til at gentage noget af det, jeg sagde ved den lejlighed. Det håber jeg, at eventuelle gengangere vil bære over med.

[Kriminalitetsudviklingen]

Jeg vil begynde med spørgsmål V, hvor der spørges til udviklingen i kriminalitet blandt asylansøgere.

Jeg har til brug for besvarelsen modtaget en opgørelse fra Rigspolitiet over antallet af sigtelser for overtrædelse af henholdsvis straffeloven, lov om euforiserende stoffer og våbenloven, hvor den sigtede opholdt sig som asylansøger her i landet.

Desuden er der – da samme person jo kan være sigtet for flere forhold – udarbejdet en opgørelse over antallet af sigtede personer inden for det enkelte år fordelt på straffeloven, lov om euforiserende stoffer og våbenloven.

Opgørelserne er baseret på registreringer foretaget i politiets sagsbehandlingssystem POLSAS og viser udviklingen fra 2005-2012.

Samlet set viser opgørelserne, at der for så vidt angår antallet af sigtelser – med mindre udsving – har været en stigende tendens i perioden, når det gælder overtrædelser af straffeloven og lov om euforiserende stoffer. Niveauet for overtrædelser af våbenloven er derimod det samme nu som i 2005.

Særligt for så vidt angår straffelovsovertrædelserne ses der navnlig i perioden fra 2008-2011 at have været en ret markant stigning i antallet af

sigtelser. For så vidt overtrædelser af lov om euforiserende har stigningen i antallet af sigtelser været mest markant fra 2010-2012.

Også for så vidt angår antallet af sigtede personer har der været en stigende tendens i hele perioden, når det gælder sigtelser vedrørende straffeloven og lov om euforiserende stoffer, mens antallet af personer, der sigtes for våbenlovsovertrædelser, var på samme niveau sidste år som i 2005.

Udviklingen i antallet af sigtede personer har været mest markant de seneste år.

Tallene skal ses i lyset af, at der allerede under den tidligere regering – helt præcist i perioden 2007-2010 – som bekendt er sket en betydelig stigning i antallet af personer, som har søgt om asyl i Danmark.

Så for at sige det lidt firkantet: Asylansøgerne er ikke blevet mere kriminelle, men der er siden 2007 generelt kommet flere, og derfor er der også flere tilfælde af kriminalitet.

[Artiklen fra Berlingske Tidende]

Jeg vil nu vende mig mod spørgsmål W, der vedrører artiklen i Berlingske Tidende fra den 12. december 2012.

Artiklen berører jo en række forskellige temaer, men jeg vil prøve at forholde mig til det væsentligste.

[Center Sandholm]

For så vidt angår Center Sandholm og TV2's udsendelser om narkotikasalg i centeret kan jeg sige – ligesom jeg gjorde det i Integrationsudvalget for nogle uger siden – at handel med narkotika i landets asylcent-

re efter regeringens opfattelse er helt uacceptabelt. Det skal der selvsagt slås hårdt ned på – ligesom vi under ingen omstændigheder skal acceptere, at nogle mennesker kommer til Danmark for at begå kriminalitet under dække af at være på flugt.

Efter at det i august 2012 blev konstateret, at en del af de anholdte nar-kohandlere fra Vesterbro opholdt sig i Center Sandholm, har Nordsjæl-lands Politi skærpet fokus på Center Sandholm.

Nordsjællands Politi har bl.a. etableret et særligt samarbejde med Kø-benhavns Politi, der har ført til, at de to kredse har gennemført flere fæl-les koordinerede, politimæssige operationer i Center Sandholm.

I perioden fra slutningen af september 2012 til og med december 2012 har politiet således gennemført i alt fire politiaktioner i Center Sand-holm, hvor der er foretaget ransagning af en række lokaliteter. Disse ak-tioner blev bl.a. iværksat i anledning af de indslag, der har været bragt i TV2.

Der er også fremadrettet taget en række initiativer af både Røde Kors og Nordsjællands Politi for at dæmme op for kriminaliteten i Center Sandholm.

For det første vil jeg fremhæve, at alle medarbejdere er blevet instrueret i, at der skal anlægges en nul-tolerance-tilgang, således at enhver kri-minel handling, som personalet bliver bekendt med, øjeblikkeligt an-meldes til politiet.

Nordsjællands Politi har endvidere besluttet at iværksætte en række po-litifaglige initiativer, herunder

- intensivering af Beredskabsafdelingens tilsyn med lejren. Det betyder, at Nordsjællands Politis lokalpoliti er til stede i Center Sandholm flere timer dagligt.
- undervisningsmæssig bistand til Dansk Røde Kors i forhold til indgivelse af anmeldelser til politiet omkring hændelser i Center Sandholm, og
- fokus på hurtige afgørelser i alle kriminalitetsforhold, hvor asylansøgere er sigtede.

Herudover er det aftalt, at Røde Kors skal føre mere konsekvent adgangskontrol med personer, der ønsker at komme ind på Center Sandholm, således at det sikres, at alle personer, der får adgang til lejren, har et lovligt ærinde der.

Røde Kors vil også øge sin kontrol på fællesarealerne og aktivt forholde sig til, om personer, der antræffes på stedet, har ret til at være der eller ej. Til det formål har Røde Kors allerede øget sin bemanning i ydertiernerne – det vil sige om natten og i weekenden. Dette betyder, at det store flertal af lovlydige beboere i Center Sandholm vil få nemmere ved at indberette kriminalitet til personalet.

Jeg er sikker på, at disse initiativer er vejen frem, hvis vi skal sætte effektivt og konsekvent ind over for kriminaliteten i asylcentre og samtidig sende et klart signal om, at vi ikke tolererer misbrug af asylsystemet.

[Målrettet indkvartering]

Jeg vil i øvrigt gerne henvise til den asylaftale, som regeringen indgik med Enhedslisten og Liberal Alliance i september måned.

Det indgår som et element i aftalen, at der skal ske en mere målrettet indkvartering af asylansøgere i centersystemet, således at der ved indkvartering tages hensyn til, hvilken fase af asylsagsbehandlingen en ansøger befinder sig i. Nyankomne asylansøgere skal således indkvarteres i modtagecentre, mens afviste asylansøgere skal være i udrejsecentre.

Nu kan det jo i princippet forekomme, at en asylansøger i hvilken som helst fase af asylsagsbehandlingen begår kriminalitet, men asylansøgere, der er dømt for kriminalitet, bør efter min mening ikke bo i modtagecentre side om side med nyankomne flygtninge.

[Dublin-forordningen]

For så vidt angår artiklens omtale af Dublin-forordningen kan jeg forsikre om, at Rigspolitiet og de danske udlændingemyndigheder effektivt og målrettet anvender de muligheder, som forordningen giver.

Danmark overfører og tilbagefører således asylansøgere til andre medlemslande efter disse landes accept eller såkaldt accept-by-default, ligesom Danmark overtager eller tilbagetager asylansøgere fra andre medlemslande, hvor Danmark måtte være ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen.

Rigspolitiet har alene i 2012 overført eller tilbageført ca. 800 personer til andre medlemslande i medfør af Dublin-forordningen. Til sammenligning kan jeg oplyse, at tallet i 2011 var ca. 900, og i 2010 var det ca. 700.

Dublin-forordningen indeholder tidsfrister i forhold til fremsendelse af anmodninger om overtagelse til andre medlemslande, tidsfrister for stillingtagen til en anmodning om overtagelse samt tidsfrister for selve gennemførelsen af overførelsen. En sag, der resulterer i en overførelse i medfør af Dublin-forordningen, vil således altid tage en vis tid.

Den sagsbehandlingstid, som de danske myndigheder har indflydelse på, tilstræbes løbende holdt så kort som muligt. I forhold til planlægningen af selve overførslen har Rigspolitiet et godt samarbejde med myndighederne i modtagerlandene.

Det er således efter min opfattelse ikke rimeligt, når det i artiklen fra Berlingske Tidende hævdes, at myndighederne ikke er meget opmærksomme på mulighederne for at overføre asylansøgere efter Dublin-proceduren.

[Indsatsen mod asylansøgers kriminalitet]

Jeg vil nu vende mig mod spørgsmål X og Z, som jeg vil tillade mig at besvare samlet, da de begge vedrører indsatsen mod kriminalitet blandt asylansøgere.

Som nævnt er kriminalitet blandt asylansøgere ikke noget nyt problem. Det har tidligere regeringer også haft udfordringer med. Der er gennem tiden blevet iværksat forskellige tiltag for at imødekomme de problemer, der har været på et givent tidspunkt.

Så de fleste af os kan nok blive enige om, at det er helt uacceptabelt at komme til Danmark for at begå kriminalitet under dække af at være på flugt.

Sådant misbrug af asylsystemet skal vi selvsagt på ingen måde tolerere.

Problemerne på Center Sandholm kan ingen acceptere. Derfor bliver der sat ind over for dem.

Men hvad er Rigspolitiets generelle billede af kriminaliteten på landets asylcentre?

Efter Rigspolitiets opfattelse, som er baseret på en rundspørge til landets politikredse, er der generelt ikke belæg for at antage, at der i asylcentre foregår organiseret kriminalitet. Og heller ikke alvorligere kriminalitet, såsom personfarlig kriminalitet, overtrædelser af våbenlovgivningen eller overtrædelse af narkotikalovgivningen, synes efter Rigspolitiets opfattelse at forekomme i noget betydeligt omfang.

Det er derfor også Rigspolitiets samlede vurdering, at der – når det gælder kriminalitetsniveauet og kriminalitetsudviklingen på centrene generelt – ikke er større problemer.

Jeg ved, at Rigspolitiet og politikredsene løbende drøfter kriminalitetsituationen i forhold de enkelte asylcentre, herunder behovet for at iværksætte særlige tiltag. Rigspolitiet har således senest den 7. december 2012 generelt henledt politikredsenes opmærksomhed på relevant politimæssig synlighed i forhold til asylcentre.

Det er Rigspolitiets samlede vurdering, at de politikredse, som rummer asylcentre, er særdeles opmærksomme på eventuelle kriminalitetsproblemer i forhold til asylansøgere og asylcentre og målrettet og efter en konkret vurdering anvender lovgivningens muligheder for at sætte ind over for den kriminalitet, der begås af asylansøgere i Danmark.

[Foranstaltninger over for den enkelte asylansøger]

Men det er også vigtigt at understrege, at det jo ikke sådan er til at vide, om en asylansøger er kriminel eller ej.

Kun et begrænset antal udlændinge set i forhold til det samlede antal asylansøgere på årsplan ansøger om asyl i forbindelse med, at de kommer i kontakt med politiet på grund af begået kriminalitet.

I de allerfleste tilfælde, hvor en udlænding indgiver en ansøgning om asyl her i landet i en politikreds eller til Rigspolitiet i Center Sandholm, vil politiet ikke på dette tidspunkt have kendskab til, om udlændingen måtte have begået kriminalitet her i landet, i hjemlandet eller i et tredjeland, eller om den pågældende har til hensigt at begå kriminalitet her i landet på et senere tidspunkt.

Den enkelte asylansøger kan i sagens natur ikke forventes selv at oplyse politiet om tidligere begået kriminalitet eller om den pågældendes intentioner om at ville begå kriminalitet, ligesom politiet og myndighederne i øvrigt under asylsagens behandling ikke må tage kontakt til hjemlandets myndigheder med henblik på at få belyst en eventuel kriminel fortid.

Det forhold, at en asylansøger tilhører en nationalitet, som er overrepræsenteret i kriminalitetsstatistikken, kan ikke i sig selv begrunde iværksættelse af særlige tiltag.

En asylansøger skal således have begået kriminalitet her i landet, før det er muligt at reagere over for den pågældende.

[Udvisning af kriminelle asylansøgere]

Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om regeringens holdning til udlændinge, der idømmes frihedsstraf for kriminalitet: De skal udvises af Danmark, medmindre udvisning i den konkrete sag vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Alle muligheder for udvisning bliver således benyttet.

Københavns Politi har sammen med Københavns byret lavet en såkaldt fast-track ordning for sager om asylansøgere, der er taget for handel med narkotika. Det betyder, at sagerne berammes hurtigere.

Det er det klare udgangspunkt, at asylansøgere, der dømmes for narkokriminalitet, vil blive dømt til udvisning.

Hvis asylsagsbehandlingen ikke er afsluttet, følger det af udlændingeloven, at en asylansøger som udgangspunkt ikke kan få opholdstilladelse, når asylansøgeren er dømt til udvisning på grund af kriminalitet. Det kan f.eks. være, hvis asylansøgeren har begået narkotikahandel, tyveri, vold eller en række andre former for kriminalitet. Asylsagen vil blive hastebehandlet med henblik på, at spørgsmålet om udrejse afgøres hurtigst muligt. Det skal med andre ord signaleres, at samfundet ikke tolererer kriminalitet.

Hvis den pågældende har fået afslag på asyl, så sørger politiet for, at vedkommende bliver udsendt umiddelbart efter endt afsoning, medmindre forholdene i hjemlandet er sådan, at vi ikke har mulighed for at udsende til det pågældende land.

[Udlændingelovens §§ 35 og 36]

Når først en asylansøger har begået kriminalitet her i landet, har politiet en række reaktionsmuligheder i forhold til den pågældende, herunder iværksættelse af frihedsberøvelse efter udlændingelovens §§ 35 og 36, hvortil der henvises i spørgsmål Y.

Jeg vil i den forbindelse tillade mig at henvise til min besvarelse af spørgsmål 403, som igen henviser til besvarelse af 27. november 2012 af spørgsmål nr. 24 her fra udvalget, hvori der med bidrag fra Rigsadvokaten og Rigspolitiet gives en meget udførlig redegørelse for, hvornår § 35 kan anvendes, og hvornår den i praksis bliver anvendt.

Det fremgår heraf, at det følger af udlændingelovens § 35, at en udlænding kan varetægtsfængsles, hvis der er bestemte grunde til at anse varetægtsfængsling for nødvendig for at sikre udlændingens tilstedeværel-

se under sagen og eventuel appel, indtil bestemmelse om udvisning kan fuldbydes, og når

- 1) udlændingen ikke har fast bopæl her i landet, og der er begrundet mistanke om, at udlændingen har begået en lovovertrædelse, der kan medføre udvisning efter udlændingelovens §§ 22-24, eller
- 2) udlændingen er indrejst i strid med et indrejseforbud.

§ 35, stk. 2, omhandler varetægtsfængsling efter straffens udståelse af asylansøgere, der ved endelig dom er udvist efter udlændingelovens §§ 22-24.

Det fremgår desuden af besvarelsen, at det er Rigspolitiets opfattelse, at mulighederne for at varetægtsfængsle en udlænding, der er udvist ved dom, i medfør af § 35 i tiden fra løsladelse efter afsoning af den idømte straf, og indtil uvisningen kan fuldbyrdes med udsendelse, anvendes i videst muligt omfang inden for de rammer, der følger af Danmarks internationale forpligtelser.

Udlændingelovens § 36 indeholder en lang række bestemmelser, som giver mulighed for at anvende administrativ frihedsberøvelse over for udlændinge i forskellige situationer. Frihedsberøvelse kan således anvendes til at sikre muligheden for afvisning, administrativ udvisning, overførsel, tilbageførsel eller udsendelse af en udlænding, der i øvrigt ikke har ret til at opholde sig her i landet. Herudover kan frihedsberøvelse anvendes over for udlændinge, der ikke i tilstrækkelig grad medvirker til udlændingemyndighedernes eller politiets sagsbehandling.

Anvendelse af frihedsberøvelse i henhold til udlændingelovens § 36 forudsætter, at de i udlændingelovens § 34 nævnte foranstaltninger – det kan f.eks. være meldepligt eller deponering af pas mv. – ikke er til-

strækkelige til at sikre muligheden for henholdsvis afvisning, udvisning, overførsel, tilbageførsel eller udsendelse.

Det beror altid på en konkret vurdering af sagens omstændigheder, om en frihedsberøvelse skal iværksættes eller opretholdes, herunder om frihedsberøvelsen understøtter det ønskede saglige sagsfremmende formål.

Rigspolitiet har udarbejdet en strategi for anvendelse af varetægtsfængsling og frihedsberøvelse efter udlændingeloven. Strategien, der fastlægger den overordnede ramme for politiets anvendelse af frihedsberøvelse i en udlændingeretlig sammenhæng, bygger på det hovedprincip, at frihedsberøvelse altid skal anvendes med omtanke og kun, hvis og så længe det er nødvendigt for at tilgodese det ønskede saglige sagsfremmende formål.

En frihedsberøvelse af udlændinge tager altid udgangspunkt i strategien.

For så vidt angår hyppigheden af anvendelsen af henholdsvis udlændingelovens § 35 og § 36 har Rigspolitiet oplyst, at politiets it-systemer ikke understøtter muligheden for at føre statistik over antallet og længden af iværksatte varetægtsfængslinger/frihedsberøvelser efter udlændingeloven.

Men som jeg sagde tidligere, er det Rigspolitiets vurdering, at navnlig muligheden for frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 35 anvendes i videst muligt omfang inden for lovens rammer og i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser.

[Afslutning]

Så har jeg vist været rundt om alle spørgsmål.

Jeg håber, at det er kommet klart til udtryk, at jeg ikke vil acceptere, at nogle mennesker kommer til Danmark for at begå kriminalitet under dække af at være på flugt. Derfor er jeg også glad for, at der bliver gjort så en stor indsats for at bekæmpe problemet.

Tak.

JUSTITS MINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 5. april 2013
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: Ane Røddik Christensen
Sagsnr.: 2013-0030-1311
Dok.: 699656

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 596 (alm.del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 21. februar 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af Folketinget Karen Jespersen (V).

Morten Bødskov

/

Lennart Houmann

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 596 (alm.del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Under henvisning til artiklen ”Politi strammer op over for kriminelle asylansøgere”, bragt på www.helsingordagblad.dk den 15. februar 2013, bedes ministeren oversende den i artiklen omtalte instruks, som Rigspolitiet tidligere i år udsendte til politiet om at sætte hårdere ind mod kriminelle asylansøgere, blandt andet ved at benytte § 36, stk. 3 i udlændingeloven. <http://www.helsingordagblad.dk/article/20130216/NETNYT/702169995>.”

Svar:

Rundskrivelse af 24. januar 2013 vedrørende frihedsberøvelse af asylansøgere, der er administrativt udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, vedlægges.

Dato: 24. januar 2013
J.nr: /

POLITIOMRÅDET

NATIONALT
UDLÆNDINGECENTER (NUC)

Postadresse:
Polititorvet 14
1780 København V

Besøgsadresse:
Ejby Industrivej 125
2600 Glostrup

Telefon: 33 14 88 88
E-mail: nuc@politi.dk
Fax: 45 15 00 39
Web: www.politi.dk

Rundskr. - Frihedsberøvelse af asylansøgere, der er administrativt udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1

Til samtlige politidirektører

Rigspolitiet skal hermed henlede politikredsens opmærksomhed på bestemmelsen i udlændingelovens § 36, stk. 3, om frihedsberøvelse af asylansøgere, der er administrativt udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1. Bestemmelsen om frihedsberøvelse ønskes anvendt i videst muligt omfang.

1. Ved lov nr. 458 af 7. juni 2001 om ændring af udlændingeloven blev der indsat et nyt stk. 3 i udlændingelovens § 36, hvorefter en udlænding, som a) har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af lovens § 7, og som b) er udvist efter lovens § 25 a, stk. 1, kan frihedsberøves med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af afgørelsen om udvisning.

Ved samme lovændring blev området for anvendelse af administrativ udvisning efter lovens § 25a, stk. 1, udvidet.

2. Baggrunden for dels udvidelsen af adgangen til administrativ udvisning, dels tilvejebringelsen af en hjemmel til frihedsberøvelse i en sådan situation var et ønske om så vidt muligt at sikre, at det danske asylsystem ikke blev misbrugt. Asylansøgere, der brugte deres ophold i Danmark til f.eks. at begå kriminalitet, skulle således i højere grad kunne forvente at blive udvist. Tilsvarende måtte de i højere grad kunne forvente at blive frihedsberøvet, indtil deres asylsag var afgjort.
3. Tilsvarende hensyn gør sig gældende i dag, hvor det kan konstateres, at nogle asylansøgere begår kriminalitet, som fører til en administrativ udvisning i medfør af udlændingelovens § 25a, stk. 1.

Rigspolitiet skal derfor henlede politikredsens opmærksomhed på den allerede eksisterende hjemmel/mulighed for frihedsberøvelse efter

udlændingelovens § 36, stk. 3, i de tilfælde, hvor en asylansøger måtte være administrativt udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1. Rigspolitiet skal anmode politikredsene om i videst muligt omfang at anvende muligheden for frihedsberøvelse i medfør af lovens § 36, stk. 3.

4. Efter forarbejderne til bestemmelsen skal en asylansøger, der er administrativt udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, som udgangspunkt frihedsberøves i medfør af udlændingelovens § 36, stk. 3, og frihedsberøvelsen vil som udgangspunkt skulle opretholdes under den resterende del af asylsagens behandling.

Frihedsberøvelsen forudsættes at kunne opretholdes også i tilfælde, hvor asylsagsbehandlingen er længerevarende, hvis sagsbehandlingstiden – eller store dele heraf – beror på den pågældende asylansøger selv. Det forudsættes dog i forarbejderne, at der skal være proportionalitet mellem udvisningsgrundlaget/det strafbare forhold og den tid, hvori frihedsberøvelsen opretholdes. Jo alvorligere kriminalitet, der er årsag til udvisningen, desto længere tid vil frihedsberøvelsen kunne opretholdes. Der skal ikke efter bestemmelsen foretages en vurdering af, om foranstaltninger efter udlændingelovens § 34 er tilstrækkelige. Dette er udtrykkeligt fastslået i forarbejderne til bestemmelsen.

I forarbejderne til bestemmelsen nævnes forskellige forhold, som kan indebære, at frihedsberøvelse efter bestemmelsen ikke skal finde sted, eller at en asylansøger, som er frihedsberøvet i medfør af bestemmelsen, skal løslades. Dette vil således være tilfældet:

- Hvis frihedsberøvelse på baggrund af en konkret og individuel vurdering vil virke særlig belastende (f.eks. familiemæssige forhold eller sygdom)
- Ud fra almindelige proportionalitetsbetragtninger (f.eks. hvis asylsagen trækker unødigt i langdrag, eller udlændingens asylsagsbehandling er omfattet af en generel udsættelse på baggrund af indhentelse af baggrundsoplysninger, der ikke kan forventes at foreligge indenfor rimelig tid)
- Såfremt det er overvejende sandsynligt, at den pågældende asylansøger som værende af en bestemt nationalitet eller befolkningsgruppe vil blive meddelt asyl.

Det bemærkes hertil, at Udlændingestyrelsen i forbindelse med en anmodning til politikredsene om meddelelse af den administrative udvisning til udlændingen i den konkrete sag vil anføre, at den pågældende udlænding ikke er af en nationalitet eller befolkningsgruppe, hvorfra alle – eller et meget stort antal – personer efter praksis bliver meddelt asyl. Der henvises til bilaget, som er det standardmeddelelsesbrev, der vil blive anvendt af Udlændingestyrelsen.

5. Med henblik på politikredsens behandling af sager om administrativ udvisning efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, og frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36, stk. 3, af asylansøgere henledes opmærksomheden på følgende retningslinjer:
- a) Vurderer politikredsen, at en asylansøger har begået kriminalitet, der efter Udlændingestyrelsens praksis kan begrunde administrativ udvisning efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, skal politikredsen i videst muligt omfang anvende muligheden for at frihedsberøve asylansøgeren efter udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., mens det undersøges, om betingelserne for en administrativ udvisning er til stede.
 - b) Politikredsen forelægger så hurtigt som muligt på sædvanligvis spørgsmålet om administrativ udvisning for Udlændingestyrelsen.
 - c) Træffer Udlændingestyrelsen ikke beslutning om administrativ udvisning, underrettes politikredsen herom, og politikredsen løslader som udgangspunkt asylansøgeren.
 - d) Træffer Udlændingestyrelsen beslutning om administrativ udvisning og indrejseforbud, sender styrelsen afgørelsen til politikredsen, jf. bilaget, med anmodning om, at politikredsen meddeler afgørelsen til udlændingen.

Udlændingestyrelsen gør i forbindelse med anmodningen opmærksom på, at der er hjemmel til at frihedsberøve en asylansøger, som er administrativt udvist i medfør af udlændingelovens § 25 a, stk. 1. Der skal således som udgangspunkt ske frihedsberøvelse, og frihedsberøvelsen skal ske efter udlændingelovens § 36, stk. 3.

Som ovenfor anført vil en frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36, stk. 3, som udgangspunkt skulle opretholdes under den resterende del af asylsagens behandling.

Det bemærkes, at en kriminel asylansøgers asylsag hastebehandles hos udlændingemyndighederne.

- e) For så vidt angår politikredsens efterfølgende behandling af sagen, herunder kredsens anmodning til Rigspolitiet, NUC, om overtagelse af sagen, henvises der til Kundgørelse A V nr. 1 om politiets opgavevaretagelse på udlændinge- og grænsekontrolområdet, bilag 17 om Rigspolitiets overtagelse af sager vedrørende udlændinge, der skal udsendes af Danmark.

Med venlig hilsen

Richard Østerlund la Cour
politiinspektør

////////////////

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København

Dato: 22. marts 2013
Kontor: Kontoret for Humanitært
Ophold og Udsendelser
Sagsbeh: Nanna Søby Garde
Sagsnr.: 2013-0030-1313
Dok.: 699896

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 597 (REU alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 21. februar 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karen Jespersen (V).

Morten Bødskov

/

Pernille Breinholdt Mikkelsen

Spørgsmål nr. 597 (REU alm. del) fra Retsudvalget:

”Af bemærkningerne til nr. 5 i lovforslaget L 191 (2000-01), som indsatte stk. 3 i § 36 i udlændingeloven, fremgår det, at: ”Der vil skulle ske frihedsberøvelse i alle tilfælde, hvor en asylansøger er administrativt udvist efter udlændingelovens § 25 stk. 1.” Idet det kan konstateres, at dette ikke hidtil er blevet efterlevet, bedes ministeren redegøre for, i hvilket omfang politiet selv kan afgøre, om de vil anvende de redskaber, som Folketinget pålægger dem at bruge? Desuden bedes ministeren oplyse, hvorfor politiet først nu på baggrund af en instruks fra Rigspolitiet er begyndt at anvende bestemmelsen. Endelig bedes ministeren oplyse, hvem der ansvar for, at denne bestemmelse er blevet brugt så lidt, at det er nødvendigt med en instruks for at den bliver taget i anvendelse. Der henvises til artiklen ”Politi strammer op over for kriminelle asylansøgere”, bragt på www.helsingordagblad.dk den 15. februar 2013. <http://www.helsingordagblad.dk/article/20130216/NETNYT/702169995>”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Rigspolitiet om en udtalelse.

Rigspolitiet har oplyst følgende:

”Udlændingelovens § 36, stk. 3, giver en særlig mulighed for – under en verserende asylsag – at frihedsberøve en asylansøger, der er administrativt udvist i medfør af udlændingelovens § 25 a, stk. 1 (for småkriminalitet).

Bestemmelsen i § 36, stk. 3, blev indsat i udlændingeloven ved lov nr. 458 af 7. juni 2001, der trådte i kraft den 1. august 2001. I en rundskrivelse af 18. juli 2001 gav Rigspolitiet politikredsene en nøje vejledning om anvendelsesmulighederne.

Ifølge bestemmelsens ordlyd skal to kriterier være opfyldt for at kunne iværksætte en frihedsberøvelse i medfør af udlændingelovens § 36, stk. 3. Dels skal der være indgivet en ansøgning om asyl (lige som asylsagen skal være verserende), dels skal den pågældende asylansøger være administrativt udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1.

Iværksættelse og fortsat opretholdelse af en frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36, stk. 3, forudsætter imidlertid også, at der er proportionalitet mellem udvisningsgrundlaget/det strafbare forhold og den tid, hvori frihedsberøvelsen opretholdes/forventes at skulle opretholdes efter bestemmelsen. Jo alvorligere kriminalitet, der er årsag til udvisningen, desto længere tid vil frihedsberøvelsen kunne opretholdes. Den forventede resterende sagsbehandlingstid i asylsa-

gen skal imidlertid også indgå som en vægtig parameter. Højesteret har i to afgørelser fra 2003 understreget kravet om proportionalitet og lagt en snæver ramme for den tidsmæssige udstrækning af en frihedsberøvelse efter bestemmelsen.

Det er således en forudsætning for at iværksætte og opretholde en frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36, stk. 3, at (den resterende del af) asylsagsbehandlingen kan forventes afsluttet inden for en tidsramme, der er proportional i forhold til det strafbare forhold, som har givet anledning til den administrative udvisning i medfør af udlændingelovens § 25 a, stk. 1, og omstændighederne i sagen i øvrigt.

Såfremt den pågældende udlænding fortsat skal være frihedsberøvet, når asylsagen er endeligt afgjort med henblik på at sikre udsendelsen/udvisningen, vil denne frihedsberøvelse skulle ske i medfør af udlændingelovens § 36, stk. 1. Proportionalitetsafvejningen af en fortsat frihedsberøvelse vil skulle ske i forhold til længden af den samlede frihedsberøvelse.

Generelt påhviler der politiet en pligt til nøje – og løbende – at foretage en vurdering af, hvorvidt betingelserne for fortsat frihedsberøvelse er til stede, dvs. en afvejning hvor der på den ene side tages hensyn til de sagsfremmende formål, som frihedsberøvelsen skal tjene, og på den anden side tages hensyn bl.a. til den frihedsberøvede.

På baggrund af aktualiteten af asylansøgeres kriminalitet har Rigspolitiet fundet anledning til at henlede politikredsens opmærksomhed på muligheden for at anvende frihedsberøvelse i medfør af udlændingelovens § 36, stk. 3, når Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse om administrativ udvisning af en udlænding med en verserende asylsag. Dette skete ved en rundskrivelse af 24. januar 2013.”

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Udlændingefdelingen

Dato: 22. marts 2013
Kontor: Kontoret for Humanitært
ophold og udsendelser
Sagsbeh: Nanna Søby Garde
Sagsnr.: 2013-0030-1316
Dok.: 703333

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 598 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 21. februar 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karen Jespersen (V).

Morten Bødskov

/

Pernille Breinholdt Mikkelsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 598 (Alm. del) fra Retsudvalget:

”Når politiet har anvendt udlændingelovens § 36, stk. 3, så lidt, at der er behov for en instruks, bedes ministeren oplyse, om instruksen er blevet udsendt på foranledning af Justitsministeriet eller Udlændingestyrelsen og hvis nej, om ministeriet og/eller styrelsen så var bekendt med, at politiet brugte udlændingelovens § 36, stk. 3, så lidt, at en instruks var nødvendig for at sikre, at den blev taget i brug. Der henvises til artiklen ”Politi strammer op over for kriminelle asylansøgere”, bragt på www.helsingordagblad.dk den 15. februar 2013.

<http://www.helsingordagblad.dk/article/20130216/NETNYT/702169995>”

Svar:

Der henvises til besvarelsen dags dato af spørgsmål 597, alm. del, stillet af Folketingets Retsudvalg efter ønske fra Karen Jespersen.

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Udlændingefdelingen

Dato: 22. marts 2013
Kontor: Kontoret for Humanitært
ophold og udsendelser
Sagsbeh: Nanna Søby Garde
Sagsnr.: 2013-0030-1312
Dok.: 701827

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 599 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 21. februar 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karen Jespersen (V).

Morten Bødskov

/

Pernille Breinholdt Mikkelsen

Spørgsmål nr. 599 (Alm. del) fra Retsudvalget:

”Ministeren bedes oplyse, hvordan Justitsministeriet og Rigs-
politiet vil sikre, at instruksen om at politiet skal anvende ud-
lændingelovens § 36, stk. 3, rent faktisk bliver fulgt i alle poli-
tikredse. Der henvises til artiklen ”Politi strammer op over for
kriminelle asylansøgere”, bragt på www.helsingordagblad.dk
den 15. februar 2013.

[http://www.helsingordagblad.dk/article/20130216/NETNYT/
702169995](http://www.helsingordagblad.dk/article/20130216/NETNYT/702169995)”

Svar:

Der henvises til besvarelsen dags dato af spørgsmål 597, alm. del, stillet af
Folketingets Retsudvalg efter ønske fra Karen Jespersen.

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Udlændingefdelingen

Dato: 7. maj 2013
Kontor: Kontoret for Humanitært
Ophold og Udsendelser
Sagsbeh: Nanna Søby Garde
Sagsnr.: 2013-0030-1359
Dok.: 724759

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 675 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 18. marts 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af Folketinget Simon Emil Ammitzbøll (LA).

Morten Bødskov

/

Pernille Breinholdt Mikkelsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 675 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oplyse, om ministeriet har været i skriftlig eller mundtlig kontakt med Rigspolitiet, og om en sådan dialog har resulteret i ændrede ord eller formuleringer i forhold til Rigspolitiets oprindelige udkast, i forbindelse med besvarelsen af REU alm. del spørgsmål nr. 536.”

Svar:

Justitsministeriet kan oplyse, at ministeriet den 4. februar 2013 anmodede Rigspolitiet om et bidrag til brug for besvarelsen af spørgsmål nr. 536 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.

Justitsministeriet modtog den 12. februar 2013 en udtalelse fra Rigspolitiet, som dannede grundlag for ministeriets besvarelse af 18. februar 2013.

Der ses ikke herudover at have været kontakt mellem Justitsministeriet og Rigspolitiet om besvarelsen af det pågældende spørgsmål, og ministeriet har ikke i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. 536 foretaget ændringer i forhold til Rigspolitiets udtalelse.

Der henvises i øvrigt til Justitsministeriets besvarelse af 22. april 2013 af spørgsmål nr. 671 (alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Udlændingeafdelingen

Dato: 13. maj 2013
Kontor: Kontoret for Humanitært
Ophold og Udsendelser
Sagsbeh: Nanna Søby Garde
Sagsnr.: 2013-0030-1422
Dok.: 751209

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 777 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 17. april 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karen Jespersen (V).

Morten Bødskov

/

Pernille B. Mikkelsen

Spørgsmål nr. 777 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren kommentere artiklerne "Morten Bødskov skjuler skandale om kriminelle asylansøgere" og "Ansvaret for skandalesag om kriminelle asylansøgere skal frem i lyset" bragt i Den Korte Avis, henholdsvis den 4. og den 5. april 2013? Af artiklerne fremgår det, at politiet ikke har benyttet udlændingelovens § 36, stk.3 i en lang række tilfælde, hvor asylansøgere har begået kriminalitet.”

(se:<http://denkorteavis.dk/2013/tophistorien-25/>,
<http://denkorteavis.dk/2013/ansvaret-for-skandalesag-om-kriminelle-asylansogere-skal-frem-i-lyset/>).

Svar:

Som det fremgår af Justitsministeriets besvarelse af 22.marts 2013 af spørgsmål nr. 597 (alm. del) fra Folketingets Retsudvalg giver udlændingelovens § 36, stk. 3, mulighed for at frihedsberøve en asylansøger, der er administrativt udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk.1.

Som det ligeledes fremgår af besvarelsen forudsætter frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36, stk. 3, at der er proportionalitet mellem udvisningsgrundlaget, det vil sige det strafbare forhold, som ligger til grund for udvisningen, og frihedsberøvelsens længde, herunder den forventede længde.

Højesteret har, som det også fremgår af den tidligere besvarelse, i to afgørelser fra 2003 understreget kravet om proportionalitet og lagt en snæver ramme for den tidsmæssige udstrækning af en frihedsberøvelse efter bestemmelsen, som bl.a. indebærer, at det er en forudsætning for en frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36, stk. 3, at asylsagsbehandlingen kan forventes afsluttet inden for en tidsramme, der er proportional i forhold til det strafbare forhold, som har givet anledning til den administrative udvisning i medfør af udlændingelovens § 25 a, stk. 1, og omstændighederne i sagen i øvrigt.

Det siger sig selv, at politiet ikke selv kan afgøre, om de vil følge den lovgivning, som Folketinget vedtager, ligesom det også siger sig selv, at politiet ikke selv kan afgøre, om de vil følge Højesterets afgørelser.

Det er derfor også min klare forventning, at politiet – inden for disse rammer – udnytter de redskaber, som Folketinget har stillet til rådighed med henblik på effektivt at sætte ind over for kriminelle asylansøgere.

Som anført i Justitsministeriets besvarelse af 22. marts 2013 af spørgsmål nr. 597 (alm. del) fra Folketingets Retsudvalg har Rigspolitiet på ny på baggrund af aktualiteten af asylansøgers kriminalitet fundet anledning til at henlede politikredsens opmærksomhed på muligheden for at anvende frihedsberøvelse i medfør af udlændingelovens § 36, stk. 3, når Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse om administrativ udvisning af en udlænding med en verserende asylsag.